

Stretnutie v Riatavine (#55)

Príspevok pridal Zaac
Streda, 03 december 2008

Utrmácaní z hrbočatej cesty skupinka konečne dorazila na dohľad Riatavinu. Vysoké drevené hradby pôsobili dojemom že sa o ne niekto dobre stará, „zrejme k tomu má nejaké dôvody“ domýšľala si veterán mnohých bitiek Baron. Po vstupe do mesta zrazu Baron náhle zastavil a zavetrl vo vzduchu, po chvíli sa obrátil k skupine a riekol „na istý čas sa teraz od vás musím vzdialiť, isté neodkladné záležitosti ma volajú“.

S týmito slovami rozdal zarazeným družinikom každému po 1000zl a odkráľal do diali. Druhovia sa na seba prekvapene pozreli, Janette prepočítala svoje zľaky a očkom hodila aj na mince ostatných druhov, či náhodou nedostali viac ako ona, pokrčila plecami a navrhla vydať sa do osvedčeného zdroja miestnych informácií – do krémy. Kráčajúc hlavnou ulicou, ktorá bola dokonca vydláždená kameňmi sa dostali pred veľkú krému, ktorá sa honosila ešte väčším názvom KNIŽNICA. Učený Krakonoš a Arnie sa veľmi potešili a hneď pridali do kroku, ale do cesty sa im postavil širokoplec mestský strážnik a oslovil ich „vidím nové tváre v tomto meste, keď by ste nám dokázali priniesť späť stratené bezpečie a kľud, vidím že ste na pohľad v mnohých bitkách podkutí, navštívte prosím čím skôr nášho nášho starostu, lorda DeBouche, pohostí vás ak mu doprajete sluchu“. Marduk s jazykom úplne zaprášeným po dlhej ceste kývol na súhlas a hravo presvedčil družinu aby sa vydali najprv za obžerstvením zdarma.

Radnica v Riatavine bola honosná 3 poschodová kamenná stavba, ktorá poskytovala príjemný chládok. Pri bráne ich vypočul strážnik a okamžite družinu eskortoval pred samotného lorda DeBouche. Starosta bol zoschnutý ěloviečik s ostrým pohľadom, oblečený v dôstojnom rúchu. Usadil ich k veľkému stolu a dal naliať do pohárov chladené víno. Marduk začal šípiť, že majú dočinenia so skúseným diplomatom. DeBouche sa po zoznámení s členmi skupiny, ktorých povestí vraj v tomto kraji predchádzala, dal rovno k veci: na mesto dopadli ťažké časy, banditi, lúpežní rytieri a divá zver obťažujú počestných len deň cesty od Riatavinu a to všetko preto, lebo ochranca mesta – mocný kráľovský drak Maugrim kamsi zmizol a chamraď z okolia sa dala po zboji. Navyše kráľ celého Tethyru (inak bratranec lorda DeBouche z druhého kolena) má o necelý mesiac okrúhle narodeniny a jediný dar hodný jeho postavenia sa nachádza skrytý kdesi v miestnych lesoch, v miestach kam vedú posledné stopy po dávnom bojovníkovi a jednom zo zakladateľov Tethyru – ěiernom Ritierovi, známom aj pod menom Zahubiteľ nemŕtvých. Ak by vraj družina dokázala pomôcť mestu, odmena bude štedrá.

Po tomto rozsiahlom monológovi si Marduk pomyslel že ešte bude musieť dlho študovať diplomáciu, kým sa lordovi vyrovná, dokonca aj učený Krakonoš uznalivo zdvihol obočie. Impulzívna Janette veľmi neváhala (slabý Diplomacy check J) a hneď sa počala vypyť na konkrétnu odmenu a podrobnosti ohľadom miesta posledného odpočinku ěierneho Ritiera. Po tom ako DeBouche oznámil sumu 5000zl za prinesenie magického palčátu tohto mocného bojovníka sa pri stole rozhostilo ticho. Prešibanému Arniemu sa hlavou tiahlo podozrenie na veľké nebezpečenstvo spojené s takouto ohromnou sumou, Janette v hlave cvakali kolieska internej pokladne, Krakonoš sa ponoril do úvah o množstve pavúčích preparátov ktoré by si za tú sumu mohol zakúpiť pretože mu v poslednej dobe začali veľmi šmakovať, Marduk mal jasnú víziu – Pelorove svetlo prenikajúce zlatavým svetlom cez veľké nádoby kvalitného rumu. Napriek sľubovanej ohromnej odmene ale bystrý Krakonoš, ešte kým niekto ďalší stihol otvoriť ústa riekol „odmena je to pomerne slušná, ale radi by sme si tento krok nechali prejsť hlavou, ráno vás navštívime ctený pane a oznámime vám naše rozhodnutie“.

S týmito slovami sa skupinka rozlúčila s pohostinným lordom a vydali sa do Knižnice. Vonku už sa medzitým zotmel. Kľud noci narušila len eskorta ôsmich vojakov vlečúcich v putách akési vzpierajúce sa holohlavé individuum, v ktorom Janette a Arnie hneď spoznali ich priateľa Bushida. „Zrejme sa zas dostal do nejakého maléru“, zašomral Arnie popod fúz. „Na čo čumíte odkundesí ! Bežte si po svojom !“ Zvolal jeden z nasrdených strážnikov na okúďajúcich družiníkov. „Tento ide do temnice za svoje skutky, má prsty v zmiznutí nášho strážneho draka, za to odvisne !“. Po tom ako strážnici prešli ďalej smerom k radnici, kde zrejme bolo aj miestne väzenie Arnie odrazu ticho zmizol, ozval sa len šepot „idem mu skúsiť pomôcť, do dvoch hodín som späť, ak nie, mám problém“.

S tým sa neviditeľný Arnie vybral ticho našťapujúci za Bushidom s eskortou. Podarilo sa mu spolu so strážnikmi preniknúť až do cely, kde Bushida pripútali k stene. Chvilku zvažoval svoje šance proti dvom strážnikom, ktorí boli zavretí s väzdom priamo v jeho cele a pozoroval ich. Obaja boli značne unavení a potľení, zrejme mních nedal svoju kožu lacno. Posedávali vo vzdialenejšom kúte a čosi medzi sebou ticho hovorili. Bystrý Arnie odpútal ich pozornosť kamienkami hodenými do tmavého kúta, na čo sa mentálne spojil so žabou Nééé a prikázal jej aby sa dotkla Bushida. Lenivá žaba sa

tentokrát rozhodla jeho príkaz splniť, odskákala k mníchovi a dotkla sa ho svojim ohavným jazykom. Bushido sa ani nestihol striasť od hnusu, keď sa nemu bleskurýchlo vrhol neviditeľný Arnie a spolu so žabou ich vtiahol do otvorených dimenzionálnych dverí. Z dverí vypadli v tmavej uličke vedľa hostinca Knižnica, kde zdanlivo náhodou postávala Janette skrytá v tieni. „Už sme si o vás robili starosti, počte za mnou, je tu zadný vchod, máme už zaplattenú veľkú izbu, Marduk zatiaľ odpútava pozornosť vo výeape“. A skutočne, po vplížení sa do malých dvierok vedúcich na schodisko zašli z výeapu mohutný Mardukov bas, ako žehná v mene Pelorovom všetkým návštevníkom a objednáva im rundu tmavého rumu.

Bushido sa po tom ako sa najedol, napil a Janette ho zbavila pút rozpovedal svoj príbeh. Po boji v jaskyni s teleportom pred necelými dvoma týždňami oddelil skupinu a Bushida pohrúženého do súboja s nepriateľským čarodejom padajúci strop jaskyne, odvtedy o jeho osude nie nevedeli. Vysvitlo že čarodejovi sa podarilo Bushida kúzlom znehybniť, na čo si povolal skupinu pomocníkov, ktorí ho začali hneď na mieste systematicky mlátiť. Našťastie vďaka svojim schopnostiam sa mu podarilo v prestávke medzi bitkou vyvinúť nadľudské úsilie a vrhol sa do otvoreného portálu, ktorým odišiel pred nejakým časom čarodej. Mal zrejme veľké šťastie, pretože ho nikto neprenasledoval a portál sa vzápätí za ním zavrel. Jeho šťastie ale netrvalo dlho, pretože len čo horko-ažko sa zbavil pút a vydal sa po zaprášenej ceste neznámou krajinou na juh, vrhla sa naňho skupina ôsmich ozbrojencov – vyslancov lorda DeBouche, ktorí boli vyslaní pátrať po zmiznutom drakovi. Veľké bolo Bushidove prekvapenie keď odrazu z jeho vrecka vytiahli listinu, v ktorej sa písalo čosi o tom, že drak Maugrim je spoľahlivo uväznený a čaká na správnu konšteláciu hviezd aby mohol prebehnúť akýsi rituál. Zbrojnoši pre zmenu Bushida znovu dali do okov a zopár kopancami ho prinútili k ceste smerom do vzdialeného Riatavinu. Otrasený zážitkami uplynulých dní si Bushido riadne prihýbal z rumu ktorý mu Marduk pohotovo podal.

Skupina potom prebrala svoje šance na úspech pri úlohách starostu DeBouche a zhodli sa na tom, že sa pre začiatok pokúsia vyhadať miesto posledného odpočinku bájneho bojovníka a olúpiť ho jeho zbroj a zbraň (aby mohli ďalej slúžiť živým a pomocou nich potierať zlo – ako podotkol Marduk). Ráno sa delegácia v zložení Krakonoš a Marduk vydala na radnicu, kde sa dohodli so starostom na podrobnostiach úlohy, pričom DeBouche im oznámil, že má záujem len na mýtickom palciate, zbroj si skupina môže s jeho láskavým dovolením vraj ponechať. Presnú polohu tela Čierneho Ritiera starosta nepoznal, ale odporučil druhom návštevu miestneho archívu, kde sa Krakonoš skutočne dopátral malej pomôcky v podobe kryptického textu, ktorý ich odkazoval pátrať južne od Riatavinu, v hustom lese Weldath, „za deviatimi lúkami“. Lord sa opäť zmienil sa aj o druhom probléme Riatavinu – o zmiznutom drakovi. Vraj zmizol pred cca 2 týždňami a bližšie informácie vie poskytnúť mestský drakokamiň Johan, ktorý býva v domčeku Dračí doupi kúsok od dračej jaskyne.

Skupina, okrem Bushida ktorého zamkli v izbe, sa po pár hodinách zišla vo výeape krémy Knižnica, kde si prečítali zopár ranných správ a prebrali možný postup k hmlistému návodu ako nájsť cieľ ich pátrania. Zakúpili od hostinského jedlo a pitie, pobrali sa do hornej izby, kde už netrpezlivo čakal hladný nešťastník Bushido, predložili mu svoj plán, pričom Arnie sa ponúkol že Bushida - v Riatavine momentálne hľadaného zločinca, dostane nepozorovane z mesta pomocou kúzla teleport. Ak sa dohodli, tak aj spravili, o hodinu už družina nechala mestské hradby ďaleko za sebou a smerovali k hustému lesu v diaľke. Cesta prebiehala bez komplikácií a navečer sa rozhodli utáboriť v Krakonošovom útulnom magickom domčeku.

Ráno sa pobrali ďalej, až prišli na kraj lesa, kde ešte stromy nerástli príliš blízko pri sebe, keď tu zrazu Arnie a Krakonoš začuli tlmené zavrčanie a ledva sa stihli otočiť, z krovín vybehli dve veľké mačkovité šelmy a s hladným revom sa vrhli na skupinku, ktorá sa zdala byť ľahkou korisťou. Veľká šelma sa s chuťou zahryzla do smoliara Bushida a spôsobila mu veľkú ranu na nohe. Nastal ale čas odplaty. Rozhnevaný mních predviedol svoje umenie a šelma zakoučala od bolesti. Okolo Krakonoša sa na malú chvíľku zhmotnila aura moci a z jeho natiahnutého prsta vyrazil ostrý výboj červeného svetla, ktorý sa zaryl šelme do boku. Kus boku odrazu zmizol a dravec s dierou v tele prekvapene zdochol. Do druhej šelmy búrili magické strely kúzelníka Arnieho a vzduchom sa mihol Mardukov ťažký palciat. Šelma ale odolávala týmto útokom a nebyť bojového umenia Bushida a devastujúceho magického talentu mocného Krakonoša, nedopadol by tento súboj veru dobre. Spoločnými silami ale veľkú mačku nakoniec zdolali. Marduk ošetril druhom ťažšie zranenia mocou svojho patróna Pelora a skupina sa teraz už obozretnejšie pobrala smerom k hustejšiemu lesu. Keďže presné miesto určenia nepoznali, Marduk sa ponúkol vykonať rituál divinácie a požiadať o radu a pomoc boha Pelora. Po prípravách zahŕňajúcich aj vypitie pol fľaše rumu sa Marduk pohrúžil do meditácie. Po polhodinke vstal a oznámil družine, že Pelor prisľúbil svoju pomoc a jasným lúčom svetla ich bude navigovať cez hustý les, na čo budú musieť prejsť temnotou k svojmu cieľu. Janette sa pobavené uškrnula „hehe, že divinácia! Si si len chvíľku pospal ty ožalo a už si múdry“. Veľké bolo jej prekvapenie keď zrazu z oblohy vyrazil lúč svetla a smeroval kamsi do diaľi. Teraz sa pre zmenu uškádal Marduk „neveriaci budú zahubení Jeho svetlom! Velebme Pelora za jeho dary!“ s tým sa napil rumu a fľašu dal kolovať.

Kúzelník Arnie sa múdro rozhodol využiť svoje vrodene magické nadanie a vzniesol sa vysoko nad stromy, v túžbe zhliaďnúť cieľ cesty na ktorý svietil Pelorov lúč. O chvíľu sa už ale hnal dolu k družine a hlásil, že za blízkou hradbou stromov sa otvára prvá lúka a všimol si na nej bystrým okom akési podivné lietajúce pavúky. Druhovia sa preto rozhodli opatrne priblížiť na vzdialenosť cca 120 stôp od nich, kde ich Marduk vyzval aby sa držali pri ňom a povolal v existenciu mocnú magickú bariéru ktorá zabráni vstupu živých bytostí. Ďarodej Krakonoš natiahol svoje kostnaté ruky a vyšľahli z nich prskajúce elektrické výboje, ktoré zasiahli skupinku troch podivných lietajúcich pavúkoidov obklopených výbuchom Arnieho ohnivej gule. Keď sa plamene a výboje vyzúrili, jeden otrhaný a otrasený pavúkoid sa ešte vnášal vo vzduchu. Nestihol však ani mávnuť svojim ohavným krídlom, keď sa do ňo zahryzol lúč oslnivého svetla z natiahnutej ruky Marduka. Tomu už jeho chatrná telesná schránka nedokázala odolať a zrútil sa k zemi. Bushido okomentoval výsledok ešte magickej spúšte uznanlivým hvídnutím a Janette sa pobrala skúmať podivné tvory, dúfajúc že mali pri sebe vačky s klenotami a zlatom..